

N:o 144.

Herr A. W. Uhr: Om ändring i Kyrkolagens stadgande rörande påföljden för underlåtenhet att begå dop och nattvard, samt om tillåtelse till s. k. civilt äktenskaps ingående utan afseende på trosbekännelse.

Då Lagutskottet vid sistlidne lagtima riksdag först icke ville och sedan icke medhann behandla min då ingifna motion N:o 20, hvars enda och hufvudsakliga syfte var att ur vägen rödja alla hinder som, dess värre, ännu qvarstå i särskildta lagar och förordningar emot 16:de §:ns i Regeringsformen fulla utsträckning och gällande kraft, så att den icke vidare, såsom hittills, må förblifva en död bokstaf, så får jag nu förnya den samma, och under förhoppning att åtminstone vinna det nödvändigaste, skall jag inskränka mina yrkanden om en tidsenlig rättelse och lättnad i religionstvånget till endast de fall, hvarom grundlagen icke bestämmer.

De skäl, som Lagutskottet i sitt betänkande N:o 59 anförde emot yrkandet i motionen N:o 171 vid 1867 års riksdag, att den rättighet att »inför magistrat i stad och kronofogde å landet ingå äktenskap», som blifvit tillerkänd mosaisk och kristen trosbekännare, måtte utsträckas till alla svenska medborgare, äro ingalunda fullgoda, ty äfven om, såsom Utskottet antager, medlemmar af främmande religionssamfund icke skulle anse äktenskaps ingående enligt svenska statskyrkans formulär innebära något samvetstvång, och äfven om de, som affallit ifrån den rena evangeliska läran utan att hafva ingått i något annat här i riket tillåtet religionssamfund, icke skulle finna sig besvärade af statskyrkans vigselordning, så äro de dock rent af för-

hindrade att ingå äktenskap, så länge nattvardens begående utgör vilkor därför; och de skäl, som Utskottet i samma betänkande anförde för afslag å min motion N:o 242 år 1867 har jag i först omnämnda motion N:o 20 sökt vederlägga; derföre, med åberopande af de skäl, som finnas anförda i motionerna N:is 171 och 242 vid 1867 års riksdag och i motionen N:o 20 vid 1871 års riksdag, vill jag vördsamt hemställa:

att 15 kap. 11 § Kyrkolagen, som föreskrifver nattvardens begående som vilkor för äktenskap, äfvensom 3 kap. 2 § samma lag och Kongl. brefven den 7 Juni 1733 och 24 Januari 1740 om tvångsdop jemte alla öfriga dermed i sammanhang stående lagrum måtte upphävas, på det att underlåtenhet att begagna dop och nattvard, på sätt statskyrkan föreskrifver, icke må medföra förlust eller hinder i verldsligt afseende i något af de fall hvarom grundlagen ej bestämmer; samt

att det måtte tillåtas en hvar, som det önskar, att ingå äktenskap inför magistrat i stad och kronofogde å landet, utan afseende på till hvilken religionslära de sig bekänna.

Stockholm den 22 Januari 1872.

A. W. Ulv.